

रविजलतीयदशमे त्रिकोणमपि जीवः । चतुरस्रं मूमिस्तुतः
सितार्कत्रुधिमकराः कलत्रं चेति” पी० धा० । अत्रापि
शब्दात् सप्तमस्यानेऽपि पूर्णदृष्टिः एवं शनिजुजयोः । अत-
एव मु० चि० परे चेत्तुक्तम् तत्प्रमाणञ्च स्रष्टृदृष्टिगद्दे वक्ष्यते ।

अथ लग्ननिर्णयम् । दीपिका कन्यातुलाभ्यन्विष-
नेषु साध्वी शेषेषु साध्वी धनवर्जिता च । निन्द्येऽपि
लग्ने द्विपदांश्च इष्टः कन्यादिलग्नेषुपि नान्यभागः” ।
कन्यादिलग्नेषुपि द्विपदांश्च इष्टो नान्य इत्यर्थः ।
वक्ष्यमाणवचने चरे चरांशवर्जनात् चरलग्नेऽपि तुला-
तिरिक्तद्विपदांश्च पाह्यता “धनुमि कुलटा तत्पूर्वार्द्धे
सतीत्यपरे जगुः” विवाहपटले धनुस्तरार्द्धनिषेधात्
पूर्वार्द्धस्य पाह्यता । मासभेदे लग्नभेदानां शून्यत्वात्
तत्तन्मासे शून्यलग्ने विवाहो नेष्टः यदाह व्य० च० “घट-
मत्स्यदृष्टा युगमेषकन्यालयस्तुला । चापः कर्को मृगः
सिंहचैत्रादौ शून्यराशयः” पञ्चादिलग्नानि यानि वक्ष्यन्ते
तान्यपि तत्तत्काखे वक्ष्यामि ।

अथ लग्नसप्तमशुद्धी “यदा लग्नांशशोलवमथ
तनुं पश्यति युतोभवेद्वाऽयं वोढुः शुभफलमनलं रच-
यति । लवद्यूनस्वामी लवमदनं लग्नमदनं प्रपश्येद्वा
बध्वाः शुभमितरथा ज्ञेयमशुभम्” सु० चि० । “यदा ल-
ग्नांशशोलवमथ तनुं पश्यति तत् तद्वति वा अथ-
सुदयशुद्धेः प्रथमः कल्पः । तदन्तामे तु लग्नांशशस्तनुं
लग्नं पश्यति लग्नेन सह युतो वा भवेत्तदापि वोढुः
शुभफलमनलं स्यात् यथा मेघलग्न एव मिथुननवांश-
स्वामी बुधोमकरे स्वनवांशं न पश्यति किन्तु लग्नं
पश्यति अथवा मेघ एव तिष्ठति । अयं लग्नशुद्धेः
द्वितीयः प्रकारः । लवेति । लवद्यूनस्वामी लवाच्चवां-
शात् द्यूनं सप्तमनवांशस्तस्वामी लवमदनं लवान्मदनं
सप्तमनवांशं पश्यति तेन सह युतो वा भवेत् तदा बध्वा
अनलं शुभं रचयति । यथा मिथुननवांशात् सप्तमो-
धुरंगस्तदधीशगुरुर्मेषे धनुः पश्यति तत् तद्वति वा
अथमस्तशुद्धेः प्रथमः प्रकारः । तदन्तामे तु लवद्यूनस्वामी
लग्नमदनं सप्तमभवनं पश्यति सप्तमभवेन सह-
युतो वा भवेत्तदा बध्वाः शुभं यथा मेघलग्ने गुरुः
कर्के सप्तमतुलागतं स्वनवांशं धनूरूपं न पश्यति किन्तु

सप्तमभवनं तत्तत् पश्यति अथवा तुलायामेवास्ति । अथ-
मस्तशुद्धे द्वितीयः प्रकारः । इतरथेति इतरथा यदा ल-
ग्नांशशोलवमथ तनुं वा न पश्यति तत् युतो वा न स्यात्तदा
वरस्याशुभं मृत्युः स्यात् । यदा त्वस्तांशोऽस्तांशमस्त-
भवनं वा न पश्यति तत् युतो वा न स्यात्तदा कन्याया
अशुभं मृत्युरित्यर्थः । यदाह कश्यपः “स्वस्थेशेनोदयास्तांशौ
वीक्षितौ वाथ संयुतौ । लग्नं वास्तमदृष्टं तत्तदंशेने-
क्षितं युतमिति” तदाऽशुभमित्यनुषङ्गः । वसिष्ठः इष्टो-
दयांशे निजपत्यदृष्टे वरस्य मृत्युस्तनुसंयुते च । अस्तांशके
ऽप्येवमदृष्टयुक्ते स्वस्वामिना नाशमुपैति कन्येति” । तुल्य-
न्यायत्वात् लग्नेऽप्यस्तलग्नेऽपि उदयलवांशास्तांशस्वामि-
नोर्दृष्ट्याभावेऽप्येतदेव फलं ध्येयम् । “लवशोलव-
लग्नपोलग्नगेहं प्रपश्येन्निथो वा शुभं स्याद्वरस्य । लव-
द्यूनपोऽंशं द्यूनं लग्नपोऽस्तं मिथोवेक्षते स्याच्छुभं क-
न्यायाः” सु० चि० । “नवांशस्वामी नवांशं प्रपश्ये-
त्तन्स्वामी लग्नं प्रपश्येत्तदा वरस्य शुभं स्यात् । अथ वा
मिथः परस्परं लवस्वामी लग्नं लग्नशोलवकं प्रपश्येत्
तदाऽपि वरस्य शुभम् एवं लवद्यूनपोनवांशात् सप्तम-
नवांशस्वामी अंशं द्यूनमंशं सप्तमराशिमीक्षते लग्नः
लग्नस्वामी अस्तं लग्नात् सप्तमभवनमीक्षते तदा कन्यायाः
शुभं स्यात् । वा अथवा मिथः सप्तमाधिशोलग्नस-
प्तमं वीक्षते लग्नात् सप्तमाधिशवांशसप्तममीक्षते तदापि
कन्यायाः शुभं स्यात् । अत्रान्यथात्वे दम्पयोरशुभमित्यर्थः ।
यदाह नारदः “लग्ननवांशकौ स्वस्वपतिना वीक्षितौ
युतौ । न चेद्वा न्योन्यपतिना शुभमित्येव वा यथा । वरस्य
मृत्युः स्यात्ताभ्यां सप्तसप्तोदयांशकौ । एवन्तौ वीक्षितौ युक्तौ
मृत्युर्बध्वाः करपक्षे” । वसिष्ठोऽपि “उदयांशः स्वस्व-
नाथो मित्तसौम्येन वा युतः । प्रेक्षितौ वा तथास्तांशौ
दम्पत्योः पुत्रपौत्रदः” इति । परस्परवोक्षणेऽप्येतदेव फलं
ध्येयं नारदवाक्यस्वरसात् पी० धा० ।

“लवपतिशुभमित्वां वीक्षतेऽंशस्तनुं वा परिणयन
करस्य स्याच्छुभं शास्त्रदृष्टम् । मदनलवपतिनं सौम्यम-
शुदुनं वा तनुमदनमदृष्टं चेद्दीक्षते गर्भं बध्वाः” सु० चि० ।
“अथ पूर्वोक्तप्रकारेणोदयास्तशुद्धेरभावेऽपि तृतीयप्रकार
उच्यते । लवपतीति शुभमित्वां शुभञ्च तन्मित्रं चेति कर्म
धारयः । लवपतेर्लग्ननवांशेयस्य शुभपक्षः सो-
मबुधगुरुशुक्राणामन्यस्येन्नित्यं स्यात्त चेदंशं स्वनवां-
शस्तनुं लग्नं वा वीक्षते तदा परिणयनकरस्य वरस्य